

РЕШЕНИЕ

№ 6549

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В.Б.В.

при участието на секретаря ЦВ.Б.Т.
като разглежда докладваното от В.Б.В. Гражданско дело № 20221110157689 по описа за 2022 година

Делото е образувано първоначално под № 40720/2021г. на същия съд и състав и след протекло производство по определяне на родовата подсъдност, който въпрос окончателно е решен с Определение № 2319/19.09.2022г. на САС, ГК, 10-ти състав, по гр.д. 2561/2022г. е новообразувано под горепосочения номер.

Предмет на делото е предявен от „И.С.“ ЕООД с ЕИК ***** срещу „Ф.Б.“ ЕООД иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 за установяване дължимостта на сумите, за които е издадена Заповед за изпълнение по ч.гр.д. 11458/2021г. на СРС, 70 състав, а именно: дължи 25 000 лева, представляваща част от задължение в общ размер 119 432,09 лева по договор за търговска продажба на скрап - черни и цветни метали, сключен на 20.11.2018г. и анекс №2/02.09.2020г. към същия договор, ведно със законна лихва от 25.2.2021 г. до изплащане на вземането. Претендира разноски за исковото и заповедното производство.

С определение № 4927/20.09.2021г. съдът е съединил за разглеждане в общо производство и издаване на общо решение по следните висящи граждански дела между същите страни, които имат връзка помежду си, а именно: гр.д. № 44740/2021г., по описа на СРС, 118-и състав, гр.д. № 51348/2021г. по описа на СРС, 64-и състав, гр.д. № 29761/2021г. по описа на СРС, 120-и състав и гр.д. № 38495/2021г. по описа на СРС, 59-и състав.

В исковата молба по гр. д. № 40720/2021 г., по описа на СРС, 70-и състав, /сходна по съдържание с исковите молби по гр. д. № 44740/2021 г., по описа на СРС, 118-и състав, по гр. д. № 29761/2021 г., по описа на СРС, 120-и състав, по гр. д. № 51348/2021 г. по описа на СРС, 64-и състав, по гр. д. № 38495/2021 г. по описа на СРС, 59-и състав, пред който обаче е предявен осъдителен иск за сумата от 19 432,09 лева/ се твърди, че между страните е

сключен договор от 20.11.2018г., по силата на който, ищецът „И.С.“ ЕООД, в качеството си на купувач, е заплатил сумата в размер на 2 510 000 лева на ответника „Ф.Б.“ ЕООД, в качеството му на продавач, който се задължил да прехвърли в полза на купувача, правото на собственост върху скрап – черни и цветни метали, придружени със съответните сертификати за произход. Посочва се, че купувачът изпълнил задълженията си, като на 23.11.2018 г., превел изцяло и авансово цялата уговорена в договора сума по банкова сметка на продавача, който издал фактура № *****/27.11.2018 г. В договора бил уговорен срок, в който продавачът следвало да прехвърли правото на собственост върху стоката – в края на месец септември 2019 г. Твърди се, че на 27.03.2019 г., продавачът издал кредитно известие № *****/27.03.2019 г. към фактура № *****/27.11.2018 г. и върнал сумата от 66 836,96 лева, а на 19.04.2019 г., издал № *****/19.04.2019 г. към фактура № *****/27.11.2018г. и върнал сумата от 83 194 лева, т.е. възстановената сума била в общ размер на 150 030 лева. На 02.09.2020г., продавачът издал фактура № *****/02.09.2020 г., от която се установявало количеството предаден месингов скрап и цена – 5 385 лв./тон. Видно от посочената фактура, продавачът предал на купувача, 416 070 кг. месингов скрап при посочената единична цена, или скрап на обща стойност 2 240 536,95 лв., като продавачът върнал сума в общ размер на 150 030,96 лв., съответно остатъкът от невъзстановената сума бил в размер на 119 432,09 лв. със срок за връщане – 30 дни от датата на Анекс № 2 или 02.10.2020г. Счита, че изискуемостта на вземането му /на ищеца-купувач/ за връщане на авансово платената цена по договора от 20.11.2018 г., е настъпила от момента, в който действието на посочения договор е било прекратено с Анекс № 2/02.09.2020 г. и поради изтичане на определения от страните срок за възстановяване на сумата. Поддържа се, че ответникът не е изпълнил задължението си за възстановяване на остатъка от предоставения му аванс, съгласно Анекс № 2/02.09.2020 г. Твърди, че на 11.01.2021 г. /след изтичане на срока съгласно анекса/, ищецът изпратил до ответника нотариална покана /връчена лично на управителя, на 12.01.2021 г./ да изпълни задължението си в 7-дневен срок от получаването ѝ. Сочи, че между страните не е спорно, че ищецът е изправна страна, както и че действителното правно положение на страните, било отразено в подписания между тях анекс. Твърди, че във връзка с изготвянето и заверката на годишния финансов отчет на ищеца, на 11.03.2021 г., ответникът е подписал и потвърдително писмо, в което изрично признал, че дължи на ищеца посочените в него суми. Моли за признаване за установено съществуването на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гр. д. № 11458/2021 г. по описа на СРС, 70-и състав, ведно със законната лихва, считано от 02.04.2021 г. до окончателното изплащане. Претендира разноски.

По делото са представени писмени бележки от ищеца, в които същият изразява окончателното си становище за изхода на настоящия спор.

В законоустановения срок е депозиран отговор на исковата молба /сходен по съдържание с отговора по гр. д. № 29761/2021 г. по описа на СРС, 120-и състав и по гр. д. № 40720/2021 г., по описа на СРС, 70-и състав/. Ответната страна оспорва иска като навежда конкретни аргументи, включително за недължимост на вземанията, прилага писмени документи. Прави

възражение за извънсъдебно прихващане със сумата 3 392 813,00 лева на основание дължима по продажба на месингови гилзи – до размера на по-малката от двете суми, евентуално че се дължи същата сума на основание чл. 59 ЗЗД. Иска да се ползва от извършените по гр.д. 29761/2021г. процесуални действия и моли процесът на започне от фазата на цитираното производство. Моли искът да бъде отхвърлен, претендира разноски. Ответникът не оспорва, че между страните е действал договор от 20.11.2018 г. за покупко-продажба на скрап. Въвежда доводи за наличието на още едно правоотношение между страните – неформален договор за покупко-продажба на месингови гилзи. Сочи, че е страна по 4 борсови договора за покупко-продажба на стоки – месингови гилзи от Министерство на отбраната, сключени с представител на последното и член на борсата „Снабдяване и търговия – МО“ ЕООД. Твърди, че закупените месингови гилзи по три от борсовите договори /Борсов договор № ***/16.11.2018 г., Борсов договор № ***/20.11.2018 г. и Борсов договор № 847/21.11.2018 г./, ответникът продал на ищеца по силата на неформалния договор, сключен между тях, като се твърди, че в периода януари – април 2019г., продадените на ищеца гилзи, били на стойност 3 392 813 лева. Твърди, че в изпълнение на посочения неформален договор, ответникът упълномощил с нотариално заверено пълномощно, трима служители на ищеца – К.С.С., И. Л. Д. и Т. Т. Т., които следвало да натоварят от името на ответника /в качеството му на купувач/ закупените месингови гилзи, находящи се в гр. Костенец, както и да ги експедитират директно до гр. Нови Искър - обекта на ищеца, на когото ответникът от своя страна ги продавал. Поддържа, че общият брой на месинговите гилзи, които тримата служители на ищеца транспортирали до базата му, били 50 639 бр. за цена от 67 лева на брой, т.е. общата стойност на стоката, възлизала на 3 392 813 лева. Твърди, че в периода януари – април 2019г., били извършени 41 предавания на гилзи, за което били съставени приемо-предавателни протоколи, подписани от представител на Военното формирование и упълномощените от ответника три лица /служители на ищеца/, от което извежда, че стоката е била предадена на ищеца. Представена е информация в табличен вид относно тези сделки. Твърди, че ищецът не е изпълнил паричното си задължение по неформалния договор. Ответното дружество посочва, че е направило извънсъдебно прихващане, обективизирано в покана от 23.07.2021г. Поради изложеното, счита предявените искове за неоснователни. В случай че същите се приемат за основателни, ответникът въвежда възражение за прихващане до размера на претендираната сума. Моли за отхвърляне на исковете и присъждане на разноски.

По присъединеното гр. д. № 29761/2021 г. по описа на СРС, 120-и състав, е постъпило становище, с което ищецът отрича действието на извършеното от ответника извънсъдебно прихващане с доводи, че между страните не съществува соченият от ответника неформален договор. Твърди, че ищецът е бил страна по договор с ответника, от 02.01.2019 г., с предмет транспорт и съхранение на месингов отпадък, като по силата на този договор, ищецът е транспортирал и съхранявал за срока на договора месингов отпадък, но не и по договор с предмет „месингови гилзи“. Оспорва трите упълномощени от ответника физически лица да са действали от името на ищеца, като твърди, че същите са действали като пълномощници на ответника по сключените от него борсови договори, във връзка с които отрича всякаква

обвързаност.

Становище е постъпило и от ответника, който твърди, че предмет на договора за транспорт и съхранение е месингов отпадък, а не приетите и транспортирани метални гилзи. Дори и да се приеме, че последните са предмет на договора, същите не били предадени на „Ф.Б.“ ЕООД и след прекратяването на договора, което водело до извод, че тъй като предаване не е извършено, то гилзите са придобити от „И.С.“ ЕООД, което дължало цената за тях в размер на 3 392 813 лева. В случай, че ищецът поддържа, че не е собственик на гилзите, то същият ги държи без правно основание, поради което дължи тяхното връщане, респективно паричната им стойност.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Представен е договор от 20.11.2018 г., сключен между „И.С.“ ЕООД и „Ф.Б.“ ЕООД, съгласно който последното дружество /в качеството си на продавач/ се задължило да прехвърли в полза на „И.С.“ ЕООД, правото на собственост върху скрап – черни и цветни метали, подробно описани в анекс, срещу задължение на купувача да заплати авансово цена в размер на 2 510 000 лева.

Видно от Анекс № 1/20.11.2018 г., към договора от 20.11.2018 г., страните са договорили цена на тон за цветни метали /месингов скрап/ в размер на 5 385 лева.

Представена е фактура № *****/27.11.2018 г., с получател ищеца, относно авансово плащане за скрап, за сумата от 2 510 000 лева, както и отчет по сметка на ищеца, видно от която сумата е преведена в полза на ответника, посочено е основание – „аванс за скрап“.

По делото е приложен договор от 02.01.2019 г., съгласно който „Ф.Б.“ ЕООД, възложил на „И.С.“ ЕООД, транспортирането и съхранението на месингов отпадък срещу задължението да се плати сума в размер, определен в допълнителен анекс № 1 от 02.01.2019 г., също приложен като доказателство. Приложен е и анекс № 2 от 03.09.2020 г. към договора от 02.01.2019 г., с който страните се съгласяват, че последният е прекратен поради изпълнение, както и че остава дължимата сума в полза на изпълнителя.

Представени са фактура № *****/03.09.2020 г. и фактура № *****/03.09.2020 г. с получател „Ф.Б.“ ЕООД относно предоставянето на транспортна услуга и съхранение на отпадък.

Представени са кредитно известие № *****/19.04.2019г., с получател ищеца, с основание „авансово плащане за скрап, частично сторно“, за сумата от 83 194 лева, както и извлечение от сметката на ищеца, видно от която, сумата е постъпила; кредитно известие № *****/27.03.2019г. с получател ищеца, с основание „авансово плащане за скрап, частично сторно“, за сумата от 66 836,96 лева, както и извлечение от сметката на ищеца, видно от която, сумата е постъпила.

Съгласно Анекс № 2/02.09.2020 г. към договора от 20.11.2018 г., страните са постигнали

съгласие относно обстоятелството, че продавачът дължи и следва да възстанови на купувача сума в размер на 119 432,09 лева, представляваща остатък от преведен аванс в общ размер на 2 510 000, която сума следва да бъде възстановена в 30-дневен срок, считано от датата на анекса.

Приложена е фактура № *****/02.09.2020 г., с получател ищеца, видно от която, количеството предаден месингов скрап било 416 070 кг. на цена – 5 385 лв./тон., т.е. общата стойност на предоставената стока била в размер на 2 240 536,95 лв.

По делото е представен сертификат за произход на отпадъци от черни и цветни материали от 02.09.2020 г.

Приложена е нотариална покана, адресирана от ищеца до ответника, с която последният е поканен да заплати в 7-дневен срок от получаване на поканата, суми, част от които и процесната – в размер на 119 432,09 лева. Поканата е била връчена на 12.01.2021 г. на управителя на ответното дружество.

Приложен е писмен документ от 11.03.2021 г., подписан от управителя на ответника, в който е удостоверено, че за Ф.Б.“ ЕООД са налице задължения спрямо „И.С.“ ЕООД, част от които и процесното вземане в размер на 119 432,09 лева по сметка 402. Приложена е и хронология със салда за периода януари – декември 2018, за сметка 402 на „И.С.“ ЕООД, в която е отразена авансовата сума в размер на 2 510 000 лева; в справка за периода януари – декември 2019 г., са отразени възстановените от ответника суми; от справки за периода януари – декември 2020г. и за периода януари – май 2021г. е видно и претенидараното в настоящия процес задължение на ответника в размер на 119 432,09 лева.

Представени са три борсови договора, както следва: Борсов договор № ***/16.11.2018 г., Борсов договор № ***/20.11.2018 г. и Борсов договор № 847/21.11.2018 г., сключени между „Снабдяване и търговия-МО /продавач/ и Ф.Б.“ ЕООД /купувач/ с предмет „гилзи“, подробно описани в приложения към договорите.

Приложено е нотариално-заверено пълномощно, видно от което, управителят на „Ф.Б.“ ЕООД е упълномощил лицата К.С.С., И. Л. Д. и Т. Т. Т., да натоварят и експедират закупената по борсови договори с номера ***, 847 и 859 стока.

Приложени са 41 бр. складови разписки и 41 приемо-предавателни протокола, както и таблица, в която са отразени същите, относно приемането и предаването на гилзи, приети от лицата К.С.С., И. Л. Д. и Т. Т. Т., предадени от пълномощник на военното формирование, както и експедиторски бележки.

Приложен е документ, съдържащ изявление за прихващане на задължения на страните в настоящото производство, както и покана за плащане на дължимото след извършеното прихващане.

От приетото по гр. д. № 29761/2021 г. по описа на СРС, 120-и състав заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, се установи, че в счетоводството на „Ф.Б.“ ЕООД, фактура № *****/27.11.2018 г., кредитно известие № *****/27.03.2019 г., кредитно известие № *****/19.04.2019г. и фактура № *****/02.09.2020г., са

осчетоводени, като същите са включени в дневниците на продажбите и подадени със Справки-декларации в ТД на НАП. Посочено е, че фактура № *****/27.11.2018г., кредитно известие № *****/27.03.2019г., кредитно известие № *****/19.04.2019г. и фактура № *****/02.09.2020г., са осчетоводени при „И.С.“ ЕООД, същите са включени в дневниците на продажбите и подадени със Справки-декларации в ТД на НАП. В заключението е посочено, че при извършената проверка в счетоводството на „Ф.Б.“ ЕООД, е установено, че „И.С.“ ЕООД е извършило авансово плащане по фактура № *****/27.11.2018 г. на сума в размер на 2 510 000 лева, като след приспадане на възстановените суми с кредитни известия от № *****/27.03.2019 г. и кредитно известие № *****/19.04.2019 г., както и на стойността на предадения от ответника на ищеца месингов скрап от платената от ищеца сума, се получава остатък на стойност 119 432,09 лева. Изложеното се съдържа и в заключението по съдебно-счетоводна експертиза, допусната по настоящото дело, като в о.с.з. по настоящото дело, е уточнено, че по въпроса за остатъка от 119 432,09 лева, вещото лице е отговорило чрез извършване на проверка само на счетоводството на ищеца. По допуснатата експертиза по гр. д. № 28761/2021 г., по описа на СРС, 120-и състав, вещото лице е дало отговор и на въпроса за остатъка, в случай че бъде извършено прихващане на част от дължимата от ответника сума /в размер на 25 000 лева/ от дължимата от страна на „И.С.“ ЕООД сума по неформалния договор, като остатъкът възлиза на 3 367 813 лева.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза, съгласно което месинговата гилза представлява сплав от два метала – основно мед и цинк, а месинговият скрап съставлява рециклируеми детайли и материали с наличие на мед и цинк, чрез механична обработка /смачкване/ или топлинна обработка леене. В открито заседание, вещото лице е посочило, че цената на гилзите може да бъде определена приблизително в уговорения размер с максимум 10 % повече.

Приложени са приемо-предавателни протоколи относно предоставяне за съхранение от „Ф.Б.“ ЕООД на „И.С.“ ЕООД на месинг скрап, за периода 22.01.2019 г. – 16.04.2019 г.

По делото са събрани **гласни доказателства**. От показанията на свидетеля Т. Т. Т., който е посочил, че понастоящем /от март 2023 г./ работи при ищеца, се установява, че знае за съществуването на ответното дружество, като преди години /към 2019 г., малко след зимния сезон/, лицето Боян Стоянов го упълномощил да извършва дейност в поделение в Костенец. Задължението на свидетеля се изразявало в това да приема гилзи под бройка, т.е. да ги брои заедно с представител на поделението, което продължило в период от около месец-два. Заявява, че бил упълномощен от ответното дружество. Твърди, че във връзка с извършваната от него дейност, подписвал приемо-предавателни протоколи и кантарни бележки относно бройката, преброена за деня. Сочил, че там, където е извършвал дейността по преброяването, се намирал и представител на поделението, с когото заедно установявали бройката на гилзите, която се взема в полза на ответното дружество. Свидетелят изрично заявява, че към този момент не е бил служител при ищеца, както и че не разполага с информация от кого и къде са били извозвани гилзите, тъй като неговата работа приключвала с броенето.

От показанията на свидетеля СТ.М.Б. се установява, че същият се намира в договорни отношения с ответното дружество, но в качеството си на управител на друго дружество – „Булинженеринг“ ЕООД. По време на разпита е разполагал с копие от договора с ответника, в който договор се съдържало описание на гилзата и който бил с предмет покупка. Твърди, че ответното дружество е търгувало, закупило е известно количество, част от което преминава в полза на представляваното от свидетеля дружество, относно което бил сключен и договорът, за който твърди свидетелят. Поддържа, че е присъствал на броенето в Костенец, че там се намирало лице на име Георги, който бил с камион, принадлежащ на ищеца и който товарил за негова сметка. Твърди, че разпитаният преди него свидетел – Т., извършвал същата дейност като него, като от показанията на свидетеля не става ясно дали Т. е извършвал превози в Нови Искър. Периодът, в който св. Бояджиев е ходил в поделението е март – юни 2019 г. Заявява, че в процесния случай е действал от името на ответното дружество, което било носител на документацията. Твърди, че ищцовото дружество превозвало гилзите си в Нови Искър.

При така установената фактическа обстановка и въз основа на събраните доказателства и закона съдът достигна до следните **правни изводи**:

Предявената искова претенция за признаване за установено вземанията, за които са издадени заповеди за изпълнение, както и за осъждане на ответната страна да заплати на ищцовата страна сумата в общ размер 119 432.09 лева, има за предмет правото на ищеца да получи остатъка от платената от него цена по договор за търговска продажба на скрап - черни и цветни метали, сключен на 20.11.2018г. между страните. Правоотношението, възникнало от сключения между страните и обсъден по-горе договор, има всички белези на договор за покупко-продажба - ответникът следвало да прехвърли правото на собственост върху стоките, предмет на договора, а ищецът се е задължил да заплати уговорената цена. По делото не е спорно, а и съгласно договор от 20.11.2018 г., сключен между „И.С.“ ЕООД и „Ф.Б.“ ЕООД, последното дружество /в качеството си на продавач/ се задължило да прехвърли в полза на „И.С.“ ЕООД правото на собственост върху скрап – черни и цветни метали, подробно описани в анекс, срещу задължение на купувача да заплати авансово цена в размер на 2 510 000 лева. Предвид сключението на съдебно-счетоводната експертиза, както и с оглед отчета по сметка на ищеца, видно от който сумата е преведена в полза на ответника, с посочено основание – „аванс за скрап“, следва да се приеме, че паричното задължение на ищеца, за което е издадена фактура № *****/27.11.2018г., относно авансово плащане за скрап, в размер от 2 510 000 лева, е изпълнено.

Видно от Анекс № 1/20.11.2018 г., към договора от 20.11.2018 г., страните са договорили цена на тон за цветни метали /месингов скрап/ в размер на 5 385 лева. От фактура № *****/02.09.2020 г., с получател ищеца, /осчетоводена при страните/ е видно, че количеството предаден месингов скрап било 416 070 кг. на цена – 5 385 лв./тон, т.е. общата стойност на предоставената стока била в размер на 2 240 536,95лв. От приложените кредитно известие № *****/19.04.2019 г., с получател ищеца, с основание „авансово

плащане за скрап, частично сторно“, за сумата от 83 194 лева, както и извлечение от сметката на ищеца, видно от която, сумата е постъпила; кредитно известие № *****/27.03.2019 г. с получател ищеца, с основание „авансово плащане за скрап, частично сторно“, за сумата от 66 836,96 лева, както и извлечение от сметката на ищеца, видно от която, сумата е постъпила, се установява, че е налице частично вземане на ищеца за връщане на надплатеното от него, предвид прехвърленото му количество стоки. Това обстоятелство не е спорно, доколкото задължението на ответника и съответно вземането на ищеца, са удостоверени в Анекс № 2/02.09.2020 г. към договора от 20.11.2018г., в който страните са постигнали съгласие относно обстоятелството, че продавачът дължи и следва да възстанови на купувача сума в размер на 119 432,09 лева, представляваща остатък от преведен аванс в общ размер на 2 510 000 лева, която сума следва да бъде възстановена в 30-дневен срок, считано от датата на анекса. Съгласно експертното заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, „И.С.“ ЕООД е извършило авансово плащане по фактура № *****/27.11.2018 г. на сума в размер на 2 510 000 лева, като след приспадане на възстановените суми с кредитни известия от № *****/27.03.2019 г. и кредитно известие № *****/19.04.2019 г., както и на стойността на предадения от ответника на ищеца месингов скрап от платената от ищеца сума, се получава остатък на стойност 119 432,09 лева. Доказателство в полза на извода, че ответникът е признал задължението си, е също и писменият документ от 11.03.2021г., подписан от управителя на ответника, в който е удостоверено, че за „Ф.Б.“ ЕООД са налице задължения спрямо „И.С.“ ЕООД, част от които и процесното вземане в размер на 119 432,09 лева по сметка 402, а от справка за периода януари – май 2021 г. е видно и претенидараното в настоящия процес задължение на ответника в размер на 119 432,09 лева. По делото не са ангажирани доказателства за плащане на посочената сума, с оглед на което следва да се приеме, че претенцията на ищеца е основателна и подлежи изцяло на уважаване, доколкото ответникът не е изпълнил задължението си, установено в Анекс № 2/02.09.2020 г. към договора от 20.11.2018 г. С оглед основателността на претенцията на ищеца, следва да бъде разгледано въведеното възражение за прихващане.

По възражението за прихващане:

Ответникът твърди, че е извършил извънсъдебно прихващане със сума, за която твърди, че за ищеца съществува задължение за плащане.

Нормата на чл. 103, ал. 1 ЗЗД овластява ответника да откаже реално изпълнение като същевременно освободи ищеца от негово задължение. По аргумент от чл. 104, ал. 2 ЗЗД, погасителният ефект настъпва към момента, когато са се проявили предписаните от закона предпоставки за компенсация – наличие на еднородни и ликвидни (определени по основание и размер) вземания, които да са насрещни (прихващащият да съвместява качеството длъжник и кредитор спрямо своя кредитор). Предвид това правило, без значение остава както моментът на упражняване на възражението за прихващане, така и този на утвърждаване безспорността на вземанията. Необходимо е обаче вземането на прихващащия

– ответника в случая, да е изискуемо, но е достатъчно задължението му към ищеца да е изпълняемо. Съгласно чл. 104, ал. 1 изр. първо ЗЗД, прихващането се извършва с изявление на прихващания кредитор, което следва да достигне до кредитора по пасивното вземане. В случая, спорен е въпросът дали съществува вземане на ответника спрямо ищеца.

Твърденията на ответника за наличието на неформален договор между страните относно покупко-продажба на месингови гилзи, останаха недоказани. От приложените по делото борсови договори, сключени между „Снабдяване и търговия-МО /продавач/ и „Ф.Б.“ ЕООД /купувач/ с предмет „гилзи“, не може да се изведе, че е налице каквато и да е връзка с ищцовото дружество. От приложеното нотариално-заверено пълномощно, се установява, че управителят на „Ф.Б.“ ЕООД е упълномощил лицата К.С.С., И. Л. Д. и Т. Т. Т., да натоварят и експедират закупената по борсови договори с номера ***, 847 и 859 стока, а от свидетелските показания на Т. Т., се установява, че към 2019 г., месец март, не е бил служител при ищеца, а е бил упълномощен от лицето Боян Стоянов /управител на ответника, видно от нотариално завереното пълномощно/ да извършва дейност в поделение в Костенец - да приема гилзи под бройка, т.е. да ги брои заедно с представител на поделението, което продължило в период от около месец-два. Изложеното е в противоречие с твърденията на ответника, че Т. Т. е бил служител на ищеца, като липсват доказателства, че и другите две лица са били негови служители, натоварени да експедитират гилзите директно до гр. Нови Искър, където се намирал обектът на ищеца, на когото ответникът от своя страна ги продавал. Доводите на ответника, че стоката е била предадена на ищеца, тъй като в периода януари – април 2019 г., били извършени 41 предавания на гилзи, за което били съставени приемо-предавателни протоколи, подписани от представител на Военното формирование и упълномощените от ответника три лица /служители на ищеца/ също са неоснователни предвид, че по делото не се установи въпросните лица да са действали като пълномощници на ищеца, а за едното лице – Т. Т., категорично се установи, че към онзи момент /месец март 2019 г./не е бил служител на ищеца, както твърди ответникът. От приложените 41 бр. складови разписки и 41 приемо-предавателни протокола, относно приемането и предаването на гилзи, е видно, че стоките са били приети от лицата К.С.С., И. Л. Д. и Т. Т. Т. и предадени от пълномощник на военното формирование, както и експедиторски бележки, т.е. и в тези доказателства никъде не фигурира ищецът, нито негов представител.

На следващо място, не без значение е и наличието на другия договор, сключен между страните в настоящото производство – договор от 02.01.2019 г., с предмет транспорт и съхранение на месингов отпадък, по силата на който, ищецът е имал задължение да транспортира и съхранява за срока на договора месингов отпадък. Очевидно е, че периодът на посочения договор е сходен с периода на твърдения от ответника неформален договор относно покупко-продажба на месингови гилзи. От приложените приемо-предавателни протоколи относно предоставяне за съхранение от „Ф.Б.“ ЕООД на „И.С.“ ЕООД на месинг скрап, за периода 22.01.2019 г. – 16.04.2019 г., е видно, че предметът е бил съхранение на месинг скрап. От приложения анекс № 2 от 03.09.2020 г. към договора от 02.01.2019 г., се установява, че страните са се съгласили, че последният е прекратен поради изпълнение,

както и че остава дължимата сума в полза на изпълнителя /ищецът в настоящото производство/. По отношение на този договор, ответникът поддържа, че предмет не били приетите и транспортирани метални гилзи., като дори и да се приеме, че последните са предмет на договора, същите не били предадени на „Ф.Б.“ ЕООД и след прекратяването на договора, което водело до извод, че тъй като предаване не е извършено, то гилзите са придобити от „И.С.“ ЕООД, което дължало цената за тях в размер на 3 392 813 лева, а в случай че ищецът поддържа, че не е собственик на гилзите, то същият ги държи без правно основание, поради което дължи тяхното връщане, респективно паричната им стойност. Тези доводи не кореспондират с изложеното в анекс № 2 от 03.09.2020 г. към договора от 02.01.2019 г., съгласно който, страните са се съгласили, че последният е прекратен поради изпълнение, както и че остава дължимата сума в полза на изпълнителя. Предвид всичко изложено, по делото не се установи нито да е налице неформален договор относно покупко-продажба на гилзи, сключен между страните, нито такива да се намират в държане на ищеца без правно основание, с оглед на което възраженията за прихващане са неоснователни по така заявените основания.

Установителните претенции, както и осъдителната такава, подлежат изцяло на уважаване, ведно със законната лихва, считано от датата, на която са заявени съответните частични претенции – за сумата от по 25 000 лева, за които са образувани гр.д. № 40 720/2021 г., по описа на СРС, 70 състав и гр.д. № 44 740/2021 г., по описа на СРС, 118-и състав – от 25.02.2021 г. до окончателното изплащане; за сумата от 25 000 лева, за която е образувано гр.д. 29 761/2021г., по описа на СРС, 120-и състав и гр.д. 51348/2021 г. по описа на СРС, 64-и състав – от 02.04.2021 г. до окончателното изплащане; както и за сумата от 19 432.09 лева, за която е предявен осъдителен иск по гр.д. 38495/2021 г. по описа на СРС, 59 състав – от 01.07.2021 г. до окончателното изплащане.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ищецът има право на разноските, които е направил в производството. Ищецът е претендирал такива, както следва: в размер на общо 2000 лева за държавни такси по ч.гр.д. 11458/2021 г., по ч.гр.д. № 11460/2021 г., по ч.гр.д. № 19015/2021 г. и по ч.гр.д. № 19016/2021 г. – по 500 лева за всяко; за адвокатско възнаграждение в размер на по 985 лева /1 970 лева общо/ за образуване на заповедни производства по ч.гр.д. 11458/2021 г., и ч.гр.д. № 11460/2021 г. и по 1 182 лева /общо 2 364 лева/ за образуване на заповедни производства по ч.гр.д. 19015/2021 г., и ч.гр.д. № 19016/2021 г. За исковото производство са извършени разноси за държавна такса в общ размер на 2000 лева за образуване на гр.д. 40 720/2021 г., гр.д. 44 740/2021 г., гр.д. № 29 761/2021 г., гр.д. 51348/2021г., както и 777 лева държавна такса за образуване на гр.д. 38495/2021 г.; за адвокатско възнаграждение относно установителните претенции – 6 144 лева общо – по 1536 лева за всяко дело, а за гр. д. 38491/2021 г. – 1344 лева; претендират се разноси за държавна такса по ч.гр.д. 10006/2021 г. по описа на РС – ПЛ, в размер на 40 лева, за адвокатско възнаграждение в това производство – в размер на 984 лева, както и за

такса за образуване на изпълнително производство – 55 лева.; претендират се 550 лева депозити за вещи лица, 60 лева депозит за свидетели. Предвид цялостното уважаване на исковите, на ищеца следва да бъдат присъдени претендираните разноси. По отношение на разноските, претендирани за образуване на обезпечително производство, същите не следва да се присъждат в настоящия процес, тъй като липсват доказателства във връзка с разходите в обезпечителното производство. Относно адвокатските възнаграждения, същите не следва да бъдат присъждани, тъй като от представените доказателства, не се доказва по кое точно дело/дела са заплащани адвокатските възнаграждения. На присъждане подлежат разноските за държавни такси по посочените заповедни производства в размер на 2000 лева, разноси за държавни такси в исковите производства в размер на 2777 лева, за депозити за вещи лица – в размер на 550 лева и 60 лева депозити за свидетели, т.е. разноските в исковото производство възлизат на 3 387 лева.

Воден от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „И.С.“ ЕООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. ПЛ, район „Централен“, ул. „Х.К.“ № 1, Д ПЛ, ет. 5, офис 503 против „Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, район „И“, ул. „Н“ № ***, искове с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, че „Ф.Б.“ ЕООД **ДЪЛЖИ** на „И.С.“ ЕООД следните суми: 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева – частично от сумата 119 432.09 лева, ведно със законната лихва от 25.02.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. 11458/2021г., по описа на СРС, 70-и състав, 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева – частично от сумата 119 432.09 лева, ведно със законната лихва от 25.02.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. 11460/2021 г., по описа на СРС, 118-и състав, 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева – частично от сумата 119 432.09 лева, ведно със законната лихва от 02.04.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. 19015/2021 г., по описа на СРС, 64-и състав, 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева – частично от сумата 119 432.09 лева, ведно със законната лихва от 02.04.2021г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. 19016/2021 г., по описа на СРС, 120-и състав.

ОСЪЖДА „Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „И.С.“ ЕООД с ЕИК *****, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, сумата от 19 432,09 /деветнадесет хиляди четиристотин тридесет и два лв. и 9 стотинки/ лева, частично от сумата 119 432.09 лева, ведно със законната лихва от 01.07.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „И.С.“ ЕООД с ЕИК *****, разноси в размер от 2000 /две хиляди/ лева в заповедното производство и 3 387 /три хиляди триста осемдесет и седем/ лева в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____